

CÂU CHUYỆN LẮM CẨM

Ông ba triền có cái tật hay đăng trí. Các con ông thường gọi đùa là ông già lằm cẩm. Dĩ nhiên ông không mấy hài lòng, dù ông có lằm cẩm thật.

Một hôm, ông muốn chơi lại lũ nhỏ bằng một sáng kiến mới lạ. Ông đồng loạt tuyên bố với các con rằng:

Ba vừa mua một cái máy điện tử tối tân chuyên chữa hết bệnh lằm cẩm. Kể cả máy có khả năng phát hiện bệnh nhân có triệu chứng mắc bịnh.

Chà, đây chắc là một phát minh vĩ đại chưa từng có, chưa từng được biết đến. ba vui lòng cho tụi con được thấy để mở rộng tầm mắt.

Ông ba triền cười to sảng khoái, đứng dậy đi vòng quanh các con, Tụi bây nghe đây, cái máy điện tử đó là ba nè chỉ có đầu óc lằm cẩm siêu việt như ba, mới có khả năng sáng tạo lằm cẩm nhưt mà thôi.

Chưa hết, thế gian này mọi người đều mắc bệnh lằm cẩm mà không biết: Đức Phật bảo rằng chúng sanh đều bị vô minh vọng tưởng làm mê mờ chơn tánh.

Vậy mà ai nấy cứ tưởng mình là thông minh lỗi lạc, sáng suốt hơn người.

Chúng sinh là vô minh, mà không biết mình vô minh là tại vì... lằm cẩm... như ba thế thôi.

Thiện Đức.